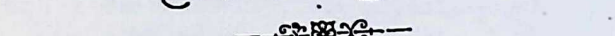

89 ⑰ 89

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணியருக்குபதேசித்தருளிய

சருவஞானோத்தர ஆகமம்

ஞானபாதம் தமிழ்மூலமும்,

இதற்குத்
திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவப்பிரசாரகரும்,
தேவகோட்டைச் சிவாகமசித்தாந்த பரிபாலனசங்கத்துச்
சித்தாந்தசாத்திர போதகருமாகிய
தூத்துக்குடி

பொ. முத்தையபிள்ளை

எழுதிய

முத்திரத்நமென்னும் விருத்தியுரையும்.

இவை
ஷை பொ. முத்தையபிள்ளையால்,
தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான்களான
அரு. அரு. சோம, மே. அரு. நா, ராம, மே. சித அவர்கள்
பொருளுதவியைக்கொண்டு,

தேவகோட்டை
"எஸ்டேட் பிரஸில்"
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

காப்பிரைட்] 1923. [விலை ரூபா 1-8-0

உ

சிவமயம்.

பொருளடக்கம்.

1. முகவுரை.
2. உரிமையுரை.
3. பிரகரண அகராதி.
4. சருவஞானோத்தரம் ஞானபாதம் வடமொழிமூலம்.
5. ஷை தமிழ் மூலமும் முத்திரத்நவிருத்தியும்.
6. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.
7. விஷய அகராதி.
8. பிழை திருத்தம்.

* * *

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

உலகத்திற் காணப்படும் பொருள்கள் அறிவுடைப் பொருள்களென்றும் அறிவில்லாத பொருள்களென்றும் இருதிறப்படும். இவ்விரண்டும் முறையே சித்தென்றும் சடமென்றும் வழங்கப்பெறும். சித்தென்பது உயிர். இவ்வுயிர், யாதானுமொன்றைப் பற்றி நின்று தொழிற்செய்யுமன்றித் தனித்து நின்று தொழிற்செய்யுமாறில்லை, எதுபோலுமெனின், அக்கினி யாதானுமொன்றைப்பற்றி நின்று தன்றொழில் நடாத்துமாறுபோலுமென்க. எனவே, உயிர்ப்பொருளாகிய சித்துக்குச் சடப்பொருளாகிய பிரபஞ்சம் இன்றியமையாது வேண்டப்படும். படவே, உயிர்களின் கன்மத்துக்கீடாகச் சடப்பொருள்கள் தோன்றி நின்று ஒடுங்குதலையுடையனவாய்க் காணப்படும் என்க. இங்ஙனம் முத்தொழிற்படும் உலகம் சடமாதலால், சடமாகிய கடமுதலியனபோலத் தானே முத்தொழிற்படாது. உயிர், இச்சடப்பொருள்களைக்கூடினாலன்றித் தொழிற்படாதாதலின், அவ்வுயிர்தானே இச்சடப்பொருள்களைத் தொழிற்படுத்த முடியாது. இவ்விரண்டும் இவ்வாறாகவே, பாரிசேட அளவையால் இச்சடப்பொருள்களைக் காரியப்படுத்தி இவற்றையும் உயிர்ப்பொருள்களையும் கூட்டுவிப்பான் ஒரு முதல்வன் உண்டென்பது துணியப்படும்.

இம்முதல்வன் உயிர்களுக்குச் சடப்பொருள்களைக் கூட்டுவித்தலேயன்றி அவற்றோடு கூடிச்செய்யவேண்டுவன இவை செய்யவேண்டாதன இவையென அறிந்து உய்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த நூல்கள் வேதம் ஆகமம் என இரண்டாம். அவற்றுள், வேதம், இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்காம். இவை ஒவ்வொன்றும், கருமகாண்டம் ஞானகான் மு[illegible] இரண்டு காண்டங்களையுடையன. இவற்றுள் முன்னை[illegible] வேள்வி முதலிய கர்மங்களைச் சொல்வது. பின்னையது சிவான்மா பரமான்மாவோடு ஐக்கியமாவதைக் கூறுவது.

இனி ஆகமம், காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்ஷுமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம். இவையேயன்றி, இவ்வாகமங்களின் சார்பான உபாகமங்களும் பலவுள. இவ்வாகமங்கள் அனைத்தும் தனித்தனி சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதமென நான்கு பாதங்களையுடையன. இவற்றுள், சரியாபாதத்தைத் தந்திரகலையெனவும், கிரியாபாதம் யோகபாதமிரண்டனையும் மந்திரகலையெனவும், ஞானபாதத்தை உபதேசகலையெனவும் கூறுவர். சரியாபாதம், ஆலயப்பிரதிட்டை முதலியவற்றைக் கூறும். கிரியாபாதம், ஆன்மார்த்த பரார்த்த பூஜை முதலியவற்றைக்கூறும். யோகபாதம் பிராணவாயுவை அடக்கி மனத்தைச் சுழுமுனை மார்க்கத்தால் பிரமரந்திரத்தில் செலுத்தி நிறுத்திச் சோதி முதலியவற்றைத் தரிசித்தலைக்கூறும். ஞானபாதம், பதி பசு பாச-மென்னும் பொருளுண்மையினையும், அவற்றினிலக்கணங்களையும், பசு, பாசத்தினின்று நீங்கிப் பதியையடைதற்குச்செய்யவேண்டும் சாதனங்களையும், அங்ஙனம் சாதித்தாற் பெறும்பேறாகிய முத்தி நிலையினையுங் கூறும். இங்ஙனம் கூறும் ஞானபாதமும், சில ஆகமங்களில் சிவம், பதி, பசு, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, கன்மம், ஆணவம் எனப் பொருள்கள் ஏழென்றும், சில ஆகமங்களில் சிவம் பதி இரண்டனையும் ஒன்றாகவைத்து ஆறென்றும், சில ஆகமங்களில் மாயையிரண்டனையும் ஒன்றாகவைத்து ஐந்து என்றும், சில ஆகமங்களில் சிவம் பதி பசு பாசம் என நான்கென்றும், சில ஆகமங்களில் பதி பசு பாசம் என மூன்றென்றும் கூறும். இவ்வாறு பேதப்படக்கூறுவனவெல்லாம், விரிதல் சுருங்குதல் என்னும் பேதம்பற்றியேயன்றிப் பிறிதில்லை என்க.

இந்த ஞானபாதம் அனைத்தும், பொருளுண்மை, இலக்கணம் சாதனம், பயன் என்னும் இவைகளைப்பற்றிப் பிறர் பக்கங்களை எடுத்துக்கூறி நியாயவாயிலாக மறுத்து அவற்றினுண்மையைப் பொதுவகையாகவும் சிறப்புவகையாகவுங் கூறும். ஆதலின், சிவாகமங்களில் ஞானபாதமே சித்தாந்தம் ஆகும். இந்தச் சித்தாந்தமாகிய ஞானபாதத்தினுள்ளும் பொருளுண்மை முதலியவற்றைப் பொதுவகையாகக் கூறும் ஞானபாதத்தால் சித்தாந்தமுத்தியிலக்கணம் பொதுவகையாக விளங்குமன்றிச் சிறப்புவகையாக விளங்காது. அவற்றைச் சிறப்புவகையாகக்கூறும் ஞானபாதத்தினாற்றான் சித்தாந்தமுத்தியிலக்கணம் சிறப்புவகையாக விளங்கும். இங்ஙனம் சித்தாந்தமுத்தியிலக்கணத்தைச் சிறப்புவகையாகக்கூறுவது சர்வஞானோத்தர ஆகமத்தின் ஞானபாதமேயாம்.

இச் சர்வஞானோத்தரம், காமிகம் முதலிய மூலாகமங்களினும், பௌட்கரம் முதலிய உபாகமங்களினும் அடங்குவதன்று. அவ்வாகமங்களில் சித்தாந்தமுத்தியிலக்கணத்தைப் பொதுவகையாகக்கூறி இவ்வாகமத்தில் அவ்விலக்கணத்தைச் சிறப்புவகையாகக்கூறுங் காரணத்தால் இதற்குச் சர்வஞானோத்தரமெனப் பெயராயிற்று.

ஞானமென்பது பொதுவாக அறிவெனப்படுமாயினும் சிவனை அறியுமறிவே சிறப்பாக ஞானமெனப்படும். சிவாகமங்களெல்லாம் சிவபெருமான் ஒருவனையே பரம்பொருளெனக்கூறும். ஏனைய தேவர்களைப் பரமபொருளெனக்கூறா. ஆதலின், சிவாகமம் ஞானமெனப்படும். படவே, சர்வஞானமென்பது சர்வாகமமென்னும் பொருளைத்தரும். உத்தரம் சித்தாந்தமென்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். எனவே, சர்வஞானோத்தரமென்பது சகலாகமசித்தாந்தமென்னும் பொருள்பற்றிவந்த காரணப்பெயர்.

இது ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரரால் ஸ்ரீசுப்பிரமண்யருக்கு உபதேசித்தருளப்பெற்றது. ஞானபாதத்தை உபதேசிக்குங்கால், இவ்வாகமத்திற்கூறும் முத்தி பரமரகசியம்; இந்த ரகசியத்தை இதுவரை யாமொருவருக்கும் சொன்னதில்லை என்று ஆரம்பம்செய்து, முடிவில் மும்முறை சத்தியங்கூறி இவ்வாகமத்திற்கூறப்பட்ட முத்தியே மேலான முத்தியென வற்புறுத்தினார். முன் ஒருவருக்கும் உபதேசம்செய்ததில்லை என்றதனாலேயே இவ்வாகமத்திற் கூறப்பட்டமுத்தி ஏனையஆகமங்களிற் கூறப்படவில்லையென்பது இனிது விளங்கும்.

இந்த ஞானபாதம், பொருள்நிர்ணயப்பிரகரணம், சுவான்மசாக்ஷாத்காரப்பிரகரணம், ஆன்மசமாதிப்பிரகரணம், பூதான்மப்பிரகரணம், அந்தரான்மப்பிரகரணம், தத்துவான்மப்பிரகரணம், சிவான்மப்பிரகரணம், மந்திரான்மப்பிரகரணம்; பரமான்மப்பிரகரணம் என ஒன்பது பிரகரணங்களை உடையது, இவற்றுள்,

பொருள்நிர்ணயப்பிரகரணம், சிவம், பதி, பசு, பாசமென்னும் நான்கு பொருள்களுண்டெனவும் அவற்றின் இலக்கணங்களிவை எனவுங் கூறும்.

சுவான்மசாக்ஷாத்காரப்பிரகரணம், சிவான்மாவினிடத்துப் பரமான்மா அநன்னியமாய் விளங்கித்தோன்றும் முறையினையுணர்ந்து சிவான்மா பரமான்மாவென்னும் அன்னியபாவனையின்றிச், சிவான்மாவே பரமான்மாவென அநன்னியபாவனைசெய்து, அவ்வத்துவிதபாவனையாற் சிவான்மாவின் சொரூபநிலை விளங்கித்தோன்றுதலைக்கூறும்.

ஆன்மசமாதிப்பிரகரணம், ஆன்மாவிற்குச் சிவனோடு பிரிப்பின்றிநிற்கும் தன்உண்மை விளங்கித்தோன்றியபின்னர், அவ்வுண்மையில் நிலைபெற்றுநிற்கும் நிட்டையினாற் சிவனுக்குரிய சர்வஞ்ஞத்துவாதி என்குணங்களும் தன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதலைக் கூறும்.

இங்ஙனம் முத்திநிலை கூறிமுடித்து ஆன்மா எல்லாவற்றினும் அதுவதுவாய் நிற்குமாற்றால் ஆறுபேதப்படுமென்று கூறத்தொடங்கிப் பூதான்மா அந்தரான்மா தத்துவான்மா சிவான்மா மந்திரான்மா பரமான்மாவென அறுவகைப்படுத்தி, ஆறுபிரகரணங்களாகவைத்து, தூலதேகத்தோடுகூடி நிற்குங் காலத்துப் பூதான்மாவெனவும், சூக்குமைமுதலிய வாக்குக்களுடன்கூடிநிற்குங்காலத்து அந்தரான்மாவெனவும், தத்துவங்களுடன்கூடி நிற்குங்காலத்துத் தத்துவான்மாவெனவும், புருடதத்துவமாய்நின்று சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிக்குங்காலத்துச் சிவான்மாவெனவும், மந்திரங்களோடுகூடி மந்திரசொரூபமாய்நின்று மந்திரங்களைக் கணிக்குங்காலத்து மந்திரான்மாவெனவும் பெயர்பெறுமெனக்கூறி, இவ்வைந்தும் ஆன்மாவிற்குச் செயற்கையே ஆதலின் இவற்றின் வேறாய்ப் பரமான்மாவோடு கூடி நிற்குங்காலத்துப் பரமான்மாவாய் நிற்குமெனவும் இங்ஙனம் நிற்றல் என்றுமுள்ளதாயினும், தேகம் முதலியவற்றின் செயற்கையால் விளங்கித்தோன்றாமல் அச்செயற்கை நீங்கினவிடத்து விளங்கித்தோன்றுதலின் இந்நிலை இயற்கையெனவும் இதுவே முடிந்தநிலையெனவுங்கூறி நூலைப் பூர்த்திசெய்தனர்.

ஏனைய ஆகமங்களில் இறைவனுடைய தடத்தநிலை மட்டுங் கூறினமையால், அவ்வாகமங்களிற் கூறும் முத்தியும் தடத்தநிலை பற்றியதேயாம். இவ்வாகமத்தில் இறைவனுடைய சொரூப நிலையைச் சிவமெனவும், தடத்த நிலையைப் பதியெனவும் வைத்துப் பொருள்கள் நான்கெனக் கூறுதலின், இவ்வாகமத்திற் கூறும் முத்தி சொரூபநிலைபற்றியதேயாம். ஆகவே, காமிகம் பௌட்கரம் முதலிய ஆகமங்களெல்லாம், பரபக்கக் கொள்கைகளை மறுக்கும் முகத்தாற் சித்தாந்தப்பொருளைப் பொதுவகையாகக் கூறிற்றெனவும், இச்சர்வஞானோத்தரமே சித்தாந்தப்பொருளைச் சிறப்புவகையாகக் கூறிற்றெனவும் அறிந்துகொள்க.

அன்றியும், காமிகம் முதலியன இருடிகட்குபதேசிக்கப்பெற்றன. இச்சர்வஞானோத்தரம் சுப்பிரமணியருக்குபதேசிக்கப்பெற்றது. இதனாலும் இவ்வாகமம் சிறப்புப்பொருளைக் கூறிற்றென்பதுணரப்படும். ஆதலின், இவ்வாகமத்திற்கூறும் பொருளுக்கேற்பக், காமிகம்முதலியவற்றிற்குப் பொருள்கொள்ள வேண்டுமேயன்றிக் காமிகம் முதலியவற்றிற்கேற்ப இவ்வாகமத்திற்குப் பொருள்கொள்ளுதல் கூடாது. காமிகம் முதலியவற்றிற் கூறும் முத்தி பதி தானாதல். இவ்வாகமத்திற் கூறும் முத்தி சிவம் தானாதல். பிற பொருள்களோடு கலந்து நிற்கும் இறைவன்நிலை பதி. தனித்து நிற்கும் நிலை சிவம். ஆதலின், பதி தானாய் விளங்கும் முத்தி பொதுவெனவும், சிவம் தானாய் விளங்கும் முத்தி சிறப்பெனவும் படும். படவே, பதி தானாய் விளங்கும் முத்தியில் பதிக்குப்போலத் தனக்கும் பஞ்சகிருத்தியமுண்டென்றுகொண்டு, அவ்வாறே சிவம்தானாய்விளங்கும் முத்தியில் சிவத்தின்குணங்கள் தன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலால் பஞ்சகிருத்தியமுண்

டென்று சொல்லுதல் கூடாது. பஞ்சகிருத்தியம் கடந்தநிலை சிவமாதலின் சிவம் தானாய் விளங்கும் முத்தியில் தனக்குப் பஞ்சகிருத்தியமில்லாதவாறுபோலப் பதி தானாய் விளங்கும் முத்தியிலும் பதித்தன்மை விளங்குதலேயன்றி அத்தன்மையால் நிகழும் செயல் நிகழ்தலில்லையென அறிந்துகொள்க.

இங்ஙனம் சிவம் தானாய் விளங்கும் பரமுத்தியில் சிவமெனத் தா[illegible] பிரித்தறியவாராவென்பதை உணர்த்துதற்குக் கடமுடைந்தவிடத்துக் கடாகாயமும் மகாகாயமும் பிரித்தறியவாராது ஒன்றுபட்டு நிற்பதை உவமையாக எடுத்துக்காட்டினார். இவ்வுவமை இருபொருள்களும் ஒற்றுமைப்படச் சேர்தன் மாத்திரைக்குக் கூறிய ஒரு புடையுவமையென அறியாது, இந்நூல் நமது ஏகான்மவாதத்தையே கூறுவதென மயங்குவர் ஏகான்மவாதிகள். பரமுத்தியிற் சிவத்தின் குணங்கள் தன்மாட்டு விளங்கித்தோன்ற அக்குணங்களே குணங்களாய் ஆன்மா குணியாய் நிற்குமென்பதுணர்த்துதற்குத் தற்றருமதருமி என்றார். இவ்வாக்கியத்திற்கு இறைவனுடைய தருமம்போலும் தருமத்தை உடைய தருமி என்பது பொருளெனக்கொண்டு ஆன்மாவிற்கு அநாதியே எண்குணங்களுள்ளன; அவை மலத்தால் மறைக்கப்பட்டு மலநீக்கத்தில் விளங்கித்தோன்றியவென்பர் சிவசமவாதிகளும் சிவாத்துவிதிகளும். இவர் கூற்றுக்களெல்லாம் பொருந்தாவென்பதனை நியாயவாயிலாக ஆண்டாண்டு விளக்கிக்காட்டியிருக்கின்றமையின் அவ்விடங்களிற் காண்க.

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சம்பந்தமான எந்நூலினும் மிகச் சிறந்ததென்பது கருதியும், இந்நூற்பொருளுக்கேற்ப ஏனைய நூல்களுக்குப் பொருள்கொள்ள வேண்டுமென்பதுணர்த்த வெண்ணியும், சிவஞானபாடியகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமாதவச் சிவஞானயோகிகள் தாமருளிச்செய்த சிவஞானபாடியத்து ஆறாஞ் சூத்திரத்தில் இச்சர்வஞானோத்தரத்திற்கு ஒரு சுருக்க உரை கூறினாற்போன்று இந்நூற்பொருளைத் தொகுத்தெடுத்தருளி, இந்நூற்பெருமையைப் பலவாறு பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். இச்சர்வஞானோத்தரமே வாயு சம்மிதையில் சர்வாகமோத்தரம் எனக்கூறப்பட்டது.

இந்நூல் இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்திருப்பவும் இதனுட் கூறப்படும் கடாகாய மகாகாய உவமையால் ஏகான்மவாதிகள் தமது ஏகான்ம வாதமே சிவாகமங்களின் முடிவான சித்தாந்தமெனத்துணிந்தனர். சைவசித்தாந்திகளிற் சிலரோ இவ்வுவமை ஆகமங்களிற் கூறப்படுவதன்று; இவ்வுவமையும் பொருளும் ஏகான்மவாதிகளாற் சேர்க்கப்பட்டனவென்பர். இங்ஙனம் இரு திறத்தாரும் மயங்கிக் கூறுதலால் அங்ஙனம் மயங்காத வண்ணம் என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவாறு இதற்கோருரையெழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றேன்.

வடமொழியிலுள்ள இவ்வாகமத்தின் ஞானபாதம் முன்னரே தமிழ்ச் செய்யுளாக மொழி பெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது. மொழி பெயர்த்தவரின் பெயர் முதலியன புலப்படவில்லை. இச்செய்யுள் மூலம் முன்னரே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அதனைச் சோதிப்பதற்காகப் பிரதிகள் தேடும்பொழுது வைத்தீசுவரன்கோவில் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிகரவர்கள் ஒரு பிரதி உதவினார்கள். அதில் பாயிரமாகப் பல செய்யுட்களுள்ளன. அவையாவும் எழுத்துக்களின் சொரூபம் தெரியாவண்ணம் சிதலாற்சிதைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆதலின் அப்பாயிரங்களைச் சேர்க்க முடியவில்லை. அப்பிரதியில் மந்திரான்மப் பிரகரணத்தில் "யாதொரு தேவதை எவ்வாறு இருக்கும்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுளொன்று அதிகமாகவிருந்தது. அதனைச்சேர்த்திருக்கிறேன். வேறு பிரதிகள் யாரிடமாவதிருந்து அதில் ஏதேனும் வேற்றுமை காணப்படின் தயவு கூர்ந்து தெரிவித்தால் அடுத்தபதிப்பிற் சேர்த்து வெளியிடச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் அவதாரிகை, பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, விசேடவுரையெழுதிச் சிறப்பான முத்தியிலக்கணத்தை விளக்குதலின் இவ்வுரைக்கு முத்திரத்நவிருத்தி எனப்பெயரிட்டிருக்கின்றேன். இவ்வுரையுள் பிழை காணப்படின் சித்தாந்த சைவசீலர்களாகிய பெரியோர்கள் என்னைத்தடுத்தடிமையாக்கொண்டு சித்தாந்தப் பொருளோடு கலந்திருப்பதுபற்றி அப்பிழையைப் பொருட்படுத்தார்கள். குற்றமே தெரிவதில் பெரிதும்

முகவுரை.

நோக்கமுடைய எனையோர் யான் பிரார்த்திக்கினுங் குற்றமே கூறுவர்: ஆதலின் பிழையைப்பொறுத்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தல்மிகை: “அற்றமறைத்தலோ பெருமை சிறுமைதான்—குற்றமே கூறி விடும்” என்பது திருக்குறள். இதன் வடமொழி மூலத்தையுமித்துடன் சேர்த்திருக்கிறேன்.

நன்றி கூறல்.

இதனை அச்சிடுதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த சிவநேசமும் செல்வமும் ஒருங்கு வாய்ந்த பிரபு சிகாமணிகளாகிய ஸ்ரீமான் அரு. அரு. சோம. சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன்செட்டியாரவர்கள்; ஸ்ரீ மான் ராம. மெ. சித. வைரவன்செட்டியாரவர்கள் ஆகிய மூவர்களுக்கும், எனதாப்தரும் சித்தாந்த சைவசீலருமாகிய வைத்தீசுவரன் கோவில் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் உதவிய பிரதி மிகவும் உபகாரமாயிருந்தமையால் அவர்களுக்கும், வடமொழி மூலத்தை அச்சிடுதற்கு உதவி புரிந்த எனது ஆப்தரும் சிவாகமசங்க வித்வானுமாகிய பிரமஸ்ரீ நா. கிருஷ்ண சாஸ்திரிகளவர்களுக்கும், சிரமத்தைப்பாராது இவ்வுரையை முற்றும் பரிசோதித்துபகரித்தவர்களும் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துச் சிவபூசை அகத்தும் புறத்தும் செய்துவருபவர்களுமாகிய காரைக்குடி ஸ்ரீமாந் ராம. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்கட்கும் எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தை நன்றியறிதல் காரணமாகச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

பொ. முத்தையபிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

உரிமையுரை.

சிவஞானபாடிய கர்த்தாவாகிய திருவாவடுதுறையாதீனத்து மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள், சிவஞானபோத ஆறும் சூத்திரத்திற்கு அருளிச்செய்த பாடியத்தில் இச்சர்வஞானோத்தரப் பொருளைத் தொகுத்தெடுத்து விளக்கி இந்நூற் பெருமையைப் பலவாறு பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். அப்புகழ்ச்சியே இதற்கோர் உரை எழுதவேண்டுமென்ற அவாவை எனக்குண்டுபண்ணி, அவ்வாறும் சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் காட்டிய பொருளும் அப்பெரியார் திருவருளுமே சிறியேன் உரை எழுதுதற்கு ஆதாரமாயிருந்தமையால், இவ்வுரையைச் சிவஞானசுவாமிகள் திருவடிகட்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பொ. மு.

பிரகரண அகராதி.

		பக்கம்.
1.	பொருள் நிர்ணயப் பிரகரணம்.	5
2,	சுவான்ம சாக்ஷாத்காரப் பிரகரணம்.	36
3.	ஆன்ம சமாதிப் பிரகரணம்.	97
4.	பூதான்மப் பிரகரணம்,	111
5.	அந்தரான்மப் பிரகரணம்.	118
6.	தத்துவான்மப் பிரகரணம்.	119
7.	சிவான்மப் பிரகரணம்.	134
8.	மந்திரான்மப் பிரகரணம்.	137
9.	பரமான்மப் பிரகரணம்.	150

உ

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇-𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 ।

𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌪𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌶𑍈𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌸𑌾𑌤𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌰𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌿 ॥ ௯ ॥

സർവ്വജ്ഞാനോത്തരേ

സർവ്വാർത്ഥാൻ വേത്താ ദൃക് ന സർവ്വഥാ ശിവ ഏവ സഃ ।
അനാകാരസ്യ ശുദ്ധസ്യ ജ്ഞാനേച്ഛാദിസമാവൃതഃ ॥ ൧൦ ॥
തസ്മാജ്ജീവഃ സ്വതന്ത്രസ്താത് സ്വതന്ത്രസ്യാദിലക്ഷണഃ ।
യഥാ ദേഹജലം പാത്രേ ദ്വസ്യ ദ്വിനാശനം ॥ ൧൧ ॥
തഥാ ജീവസ്യ ഭാവാദിനിവൃത്തിഃ കേന വിദ്യതേ ।
സർവ്വവിദ്ദർപ്പണം യഥാ ശക്തിഃ സർവ്വദാ ॥ ൧൨ ॥
ചൈതന്യമായതനമേവ തഥാ ജീവസ്ഥിതിരേവ ച ।
ഇതി ചേത്തദ്ദോഷേണ പ്രവർത്തിതാ വാദിനഃ ॥ ൧൩ ॥
തത്ര തത്ര പ്രവർത്തന്തേ ഹി സ്വാർത്ഥം ന പശ്യതി ।
യഥാ സ്വാഭാവികം സൂര്യരശ്മ്യം നൈവ വിനശ്യതി ॥ ൧൪ ॥
പ്രകാശോ വാ തഥാപ്യത്ര ന ദോഷോഽപി വിനശ്യതി ।
ദീപ്തം തേഷാം ശക്തിമേവ വിചാരകഃ । ॥ ൧൫ ॥
നഷ്ടസ്യ ബിംബകം ന നഷ്ടം സംസ്ഥിതം ഹി തേ ।
യഥാ ദർപ്പണേ ചൈവ പ്രതിബിംബം വിനശ്യതി ॥ ൧൬ ॥
നഷ്ടസ്യ ബിംബം ഹി വിനഷ്ടം ദർശിതം ബന്ധനാത് ।
ജീവകം ച തഥാപ്യാപി സർവ്വദാ ദ്വാദിലക്ഷണഃ ॥ ൧൭ ॥
നഷ്ടസ്യ പ്രതിബിംബം സ്യാദേവ നശ്യതി കേവലം ।
പയസാ വേഷ്ടിതം തോയം പയ ഉത്പദ്യതേ । ॥ ൧൮ ॥
രാജതം കാംസ്യപാത്രസ്ഥം ദർശ ഉത്പദ്യതേ ।
തദേവ രസഭേദേന വസ്തുസാമർത്ഥ്യതോഽപി വാ ॥ ൧൯ ॥
ജയതോ ദർശനാർത്ഥം ദർശനം കഥ്യതേ ।
സർവ്വദാ വികാരശേഷം വർണ്ണസ്യ വിനശ്യതി ॥
സാധനേ സ്ഥിതോ ജീവോ ന ശിവസ്സർവ്വദാ ശിവഃ ।
സ്വഭാവശിവസ്ഥിതസ്വാതന്ത്ര്യം ഭവേത്തത്ര കഥാഞ്ചന ॥ ൨൧ ॥
ശിവ ഏവ സ്വതന്ത്രോ ഹി ദേവോ ഭവതി നാന്യഥാ ।
ജ്ഞാനാഭാവകാനാം നിത്യം പാശൈശ്ചൈതന്യവേദനേ ॥ ൨൨ ॥

ശ്രീപദാർത്ഥവിചാരഃ

പ്രദേശോ ജായതേ ദൃഷ്ടേ ദേഹേ ശിരസീവ ച ।
പാദേ ചൈതന്യവിജ്ഞാനസിദ്ധം സമഭാവമസ്തു ॥ ൨൩ ॥

സർവ്വവ്യാപകോ ഐക്യം ഭാവനാരഹിതം പദം ।
ചേതിത്താനന്ദചൈതന്യം വദന്തി ജ്ഞാനവേദകാഃ ॥ ൨൪ ॥

വിശേഷാച്ചൈതന്യാശ്രിതം ന തേഷാംവ്യാപ്തിവേദനം ।
ചൈതന്യമേവാസ്തി സർവ്വത്ര വദന്തി ഹി കേവലം ॥ ൨൫ ॥

ന തേ ദൃഷ്ടാഃ കീടാശ്ച പതംഗാശ്ച ഘടാ ഹി തേ ।
ഭേദേ സതി സമേ ഭേദകൃതിശ്ചേത്തത്ര സംജ്ഞകം ॥ ൨൬ ॥

യഥാ ജ്ഞാനാവിഭാവേന ച പ്രതം പതതി സാമസ്തികം ।
തഥാത്ര പാശസംശ്ലിഷ്ടാ ജന്യാവിഭാവേന സംസ്ഥിതഃ ॥ ൨൭ ॥

വിഷാപഹാരം മന്ത്രേണ യന്ത്രമുദ്രാദിപ്രയോഗതഃ ।
മന്ത്രേണ പാശവിശ്ലേഷം തഥാവാപ്യസ്ഥിതാദ്ഭവേത് ॥ ൨൮ ॥

ദംഷ്ട്രാഷ്ടകപദേപദ്മജ്ഞദിശായാ വിഷസ്യ തു ।
തഥാ ഹി സർവ്വപാശാനാം സന്നിധാനസ്യ ദീക്ഷയാ ॥ ൨൯ ॥

ദഗ്ദ്ധ്വേ യാന്ത്യനാനാം സായുജ്യതാം ന തു പുനർഭവം ।
തഥാവാപ്യുദ്ഭവന്തം പാശമുക്തേ ഭേദഭാവനം ॥

ജ്ഞാനമുക്താഃ സ്മൃതാഃ പാശാഃ പുര്യഷ്ടകാ ഭോഗ്യസ്മൃതാഃ ।
സഹജാ സർവ്വജ്ഞാനാം താന്ത്രികാദിവസ്ഥിതാഃ ॥ ൩൧ ॥

ക്രിയാദ്യാസ്സ്മൃതാഃ പാശാഃ സഹജാഗന്തുകാസ്തഥാ ।
സാംസിദ്ധികാസ്തഥാ മുക്തസ്യാന്താ തേഷാം വിഭിന്നത ॥

തന്ത്രാദ്യാസ്താ പേ തത്ത്വാന്യസ്ഥിതാസ്തത്ത്വമയാ ഗതാഃ ।
തേ താഃ പാശാഃ പരാഃ പ്രോക്താസ്സഹജാസ്സർവ്വജന്തുഷു ॥

നന്ദിതേജൈർമയൈസ്സർവ്വം പാശാശ്ചോദിതാ ഭോക്താഃ ।
സമസ്തോത്ഥാസ്സർവ്വമിത്ഥാസ്സഹജാസ്സർവ്വജന്തുഷു ॥ ൩൨ ॥

ഇന്ദ്രിയാണി ച മന്ത്രാണി സർവ്വാണി സർവ്വാണി ചൈതന്യം ।
ക്ഷമന്താഃ സ്മൃതാ ജ്ഞേയാ തത്ത്വാദ്ധ്വംസമിതാഃ പാദഃ ।

സംസാരാദിവൃക്ഷവേദത്തമം ശാഖാ പദിവഽശാഖം ।
തേന സാംസാരികഃ പാശാത്സമുദ്ഭവേദ്ഭവഃ ॥ ൧൬ ॥
കർമ്മണാ ന ശരീരാണി സംവാദത്തേ ത്രിദേവ ഭവേത് ।
പഞ്ചവിദ്യാവർജിതക ദൃഷ്ട്യാനാം (കർമ്മണാം) സാവധാനം പോഷ
കാരകഃ ॥ ൧൭ ॥

ഗംഗ്വേന വ്യാജ്ഞക്ഷ്മം ഭവേത്തത്ത്വനാശകഃ ।
കർമ്മാദിപാദ്ദേ വൈസ്തുദൃഷ്ടിരവാപ്നോതി പ്രലയാ വിധിഃ ॥ ൧൮ ॥
വിധയാസജ്ഞാദിഷേണ ഗാണദേശക്ഷേത്രവിദ്യയാ ।
ബംധമാപ്നോതി ചാരദേഷ ബ്രഹ്മതത്ത്വ സദ്ഗുരോവ്യക്ത ॥
പിതാ ചാത്രാവാനയേന പദ്മേക്ഷണോ നിഷ്ടൃതേ ।
ഏകന്നാവിമ ചാരാഷസ്ഥാ ബന്ധമവാപ്തപാദ ॥ ൨൦ ॥
പദ്മഭവാസായാസംപോഹാദിദാനവീനോഽവി താനവഃ ।
തഥാ ബന്ധമാപ്നോതി തഥാ ജ്ഞേയസ്ത ചാത്മഭിഃ ॥ ൨൧ ॥
ഏതാദിനിയമഃ പശാ ജീവോഽനാദി ദൃഷ്ട്വാ നിശ്ചിതഃ ।
തത്ത്വതസ്ത്വയോഽനാദിഃ പശ്ചാവാശപതിസ്തവഃ ॥ ൨൨ ॥
പതിസ്ഥാശിവോ ജ്ഞേയോ മന്ത്രാത്മ മന്ത്ര വിഗ്രഹഃ ।
സദ്ഗുരുമന്ത്രസ്വിപശ്യാസനാ സൃഷ്ടിസംഹാരകാരകഃ ॥ ൨൩ ॥
പതിമേവ സതൈവ ദൃഷ്ട സദ്ഗുരുകാരണമുദ്ഭവഃ ।
സ്വാത്മസ്ഥോ ആത്മനാ വിമുക്തസ്ഥ സമാവർത്തസ്ഥാ സത്സ്ഥിതഃ ॥ ൨൪ ॥
ശിവോ സർവാത്മസ്വരൂപ താത്ത്വികോ നിജഃ ।
നിരാമയോ നിരാകാരോ വർണാശ്രമവിവർജിതഃ ॥ ൨൫ ॥
സദ്ഗുരുസ്ഥഗുരുസ്ഥാനസ്ഥ സദ്ഗുരുദേവതാവഃ ।
ഏകാന്ത്യയോ നിരാലംബ സ്ഥാനാസ്ഥ പുഷ്ടാശ്ശക്തി പ്രഭവഃ ॥ ൨൬ ॥
സ ഏവ മഹാത്മാപി മഹാപ്രദ തത്ത്വോ മഹാതപസ്വി ।
പരീക്ഷിതമാനേന നിത്യ മേകേകവ സ്ഥിതഃ ॥ ൨൭ ॥
ഇതി ശ്രീ പാദപദ്മസ്ഥാനവിചാരസ്തോത്രം ॥

---

(൧൩)

ശിവാനന്ദസാക്ഷാത്കാരപട്ടഃ ॥

അയാനന്ദ്യം സംപ്രവക്ഷ്യാമി ഋത്വാവാപം ക്ഷേത്രേണ ഗാഢം ।
ഋത്വാമൃത്യുസ്യാപി സംക്രുദ്ധസ്യ സദ്ഗുരോസ്യ താം നിഷ്ഠതു ॥ ൧ ॥
യേന വിജ്ഞായതേ സത്യം പരം ജ്ഞാത്വാ താം ശിവോ ഭവേത് ॥

ഗാനാവരം വരപാദത്തദൃഷ്ടം സദ്ഗുരുവാക്ഷിഭിഃ ।
ഭവബന്ധവിമോക്ഷായ പരമം സദ്ഗുരുദിതാത്ത്വം ॥ ൨ ॥

യോഽവസ്ഥ സ്വഗുരുമതാ ദേവ സ്തുത്വാ സദ്ഗുരുദൈവതഃ ।
സദ്ഗുരുകൃപയാഽവിജ്ഞ ഭക്തോ ഹ്യാവസി സംസ്ഥിതഃ ॥ ൩ ॥

സദ്ഗുരുകൃപാദൃഷ്ടസ്യ വാക്ദേവതാവാക്സിദ്ധികഃ ।
ഭവാഽമൃതത്വമാപ്നോതി നിശ്ചിതം തത്ര സംശയാ ॥ ൪ ॥

യദേവ നിഷ്ഠം ജ്ഞാനം ശാശ്വതം ബ്രഹ്മ തത്പദം ।
നിശ്ചിതം സദ്ഗുരോരൈശ്വര്യം മോക്ഷദം ദൃഷ്ടാന്തവർജിതം ॥ ൫ ॥

അവിജ്ഞാതാക്ഷരം ശാന്തം നിഷ്പ്രപഞ്ചം മനോഹരം ।
അദ്വിതീയം സദൈകസ്യം സത്യമേവ ന സംശയഃ ॥ ൬ ॥

യോഽസൗ തത്ത്വ പരോ ദേവസ്സദ്ഗുരുസ്ത്രൈലോക്യപഃ ।
സദ്ഗുരുസ്ത്രൈലോക്യനാഥസ്യ സൃഷ്ടിസംഹാരവർജിതഃ ॥ ൭ ॥

തഥാ വ്യാപ്തമിദം സർവം ദൃശ്യാദൃശ്യം ചരാചരം ।
അനേനൈവ ജഗതോ തത്ത്വം പ്രവക്ഷ്യതേ ॥ ൮ ॥

അനേകാകാരസംഭിന്നം വിശ്വം ഭാവനസംഭവം ।
ശിവാദൃഷ്ടിവിഷയം തത്ത്വം തവ സംസ്ഥിതം ॥ ൧൦ ॥

യച്ച കിഞ്ചിജ്ജഗത്യസ്മിൻ ദൃശ്യതേ ശ്രൂയതേഽപി വാ ।
ബഹിരന്തശ്ച തത്സർവം വ്യാപിതം തഥാ ॥ ൧൧ ॥

അനേന ത്വാ ശിവാനന്ദ്യഃ പരമാത്മ പ്രസ്ഥിതഃ ।
സർവം പോഷാവസ്ഥിതമാനന്ദശിവസ്വരൂപതാം ॥ ൧൨ ॥

ശിവോഽനന്ദ്യസമോഽനന്ദ്യഃ പ്രപഞ്ചാദ്യം വിവർജിതേ ।
പശ്യന്നാത്മനോ ഭവേത് സദ്ഗുരുമയം സാക്ഷാത്കാരാ ॥ ൧൩ ॥

[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 । ॥௧௪॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] ॥௧௫॥
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 [illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥௧௬॥
[illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ॥௧௭॥
[illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 [illegible] ॥ ॥௧௮॥
[illegible] ।
[illegible] ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 [illegible] ।
[illegible] ॥ ।௨௦।
[illegible]
[illegible] ॥௨௧॥
[illegible] 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible]
𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥ ॥௨௩॥
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥ ॥௨௪॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௨௫॥
[illegible] 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥ ॥௨௬॥

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨𑍈𑌵 [illegible] ।
[illegible] ॥௨௭॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௨௮॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௩௦॥
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௩௧॥
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 [illegible] ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௩௨॥
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 [illegible] ।
𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 [illegible] ॥ ॥௩௩॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௩௪॥
[illegible] ([illegible] ।)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 [illegible] ௩௫ ।
[illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௩௬॥
𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௩௭॥
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥ ॥௩௮॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௯॥

[illegible]

[illegible]

വിജയതി സുമനോഹരാഭിധാനാ വിജയപാലിഃ ।
സുഖം വിമലം പശ്യതി ഹിതോ വിജയേന മാധവേന ॥൧൯॥

പരിവാനന്ദ്യസാങ്കാശകാരപടുഭിഃ സമാപ്തഃ ॥

(മുഹൂർത്തപ്രകരണം ।)

വിനാശോത്ഭവസ്ഥിതിരേവാസ്യ ഭൂതഗ്രാമചതുർവിധഃ ।
തദുക്തോ വൃത്തിഭേദേന യഥാസംഖ്യം തഥോച്യതേ ॥ ॥൧॥

തത്രോദ്ഭിജ്ജാണ്ഡജാ വിജ്ഞേയാഃ സ്വേദജാശ്ച ജരായുജാഃ ।
ഉദ്ഭിദാഃ സ്ഥാവരാ ജ്ഞേയാസ്തൃണഗുല്മാദിരൂപിണഃ ॥ ॥൨॥

കൃമികീടപതംഗാദ്യാഃ സ്വേദജാ നാമധേയിനഃ ।
അണ്ഡജാഃ പക്ഷിണഃ സർപ്പാ നക്രമത്സ്യാശ്ച കച്ഛപാഃ ॥ ॥൩॥

ജരായുജാശ്ച വിജ്ഞേയാ മാനുഷാഃ സചതുഷ്പദാഃ ।
തത്ര ഭിന്നാ ജരായുജസ്ഥിരം കാലം പുരുഷഃ പ്രമാണിതാ ॥ ॥൪॥

വായുനാ പുഷ്പമൂലാനാം ചൈവ ബീജകം പ്രവർത്തതേ ।
സങ്കൽപ്യാദിബീജാനി സംസിക്തോദ്യൗ ധരാനാ പാതഃ ॥൫॥

ഉച്ചനീചം ദൃഷ്ട്വാ ഗ്രഹം പുനർബാലാ പ്രജാംശ്ച ।
തദ്ഗ്രഹാദികാരോദ്ഭൂതസ്ഥിരം കാരാദേശവർണ്ണസംഭവഃ ॥൬॥

വർണ്ണാന്തരം തതഃ കാംബാ കാംബാച്ച പ്രസവം പാതഃ ।
പ്രസവാച്ച ഗർഭഃ ക്ഷീരം ക്ഷീരാത്തമ്പുഷ്ടസംഭവഃ । ॥൭॥

ഗർഭാച്ച യഥാ പക്വാസ്ഥാ ചൈതന്യയപസ്ഥാ ।
യാവദ്യാശ്ചാവിധേയുക്താഃ ശ്രേഷ്ഠാഃ സപ്തദശസ്സ്വകാഃ ॥൮॥

ദേഷ്ട്യൂഃ മലവാകർമ്മകാശ്ലേഷാഃ കൂഷ്മാണ്ഡാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ ।
ഗതാ ധനാ മധുകാശ്ച ശരീരേ നൂതനസംസ്കൃതാഃ ॥൯॥

ശുക്രപുരുഷ്യാഭ്യാം ക്രമാദേവ്യാഃ സ്ഥാനേഷ്വാദികമസ്ഥിഷു ।
ഷഡ്വിധാമൂലദേഹേന വർണ്ണാമേവ ജനിതാഃ । ॥൧൦॥

ജന്മതോ നൃപസംപാഠാദി ദേഹസ്ഥാനം തദാം ഗതാഃ ।
സഖ്യം ഭോജ്യംച പേയംച ചേഷ്ടാം ചോഷ്യംച വിദ്ധ്യതേ ।
സഖ്യം ഭോജ്യംച പേയംച ഗൗരവം ചേഷ്ടം ച ലഃ ।
ഇതി ഷോഡശവർഗ്ഗസ്യ മധ്യാദ്യാശ്ച ഷഡ്ബലഃ ।

തദ്ഗുണം ചിംഹകപാദേന ഗൃഹാദേവ മൂർത്തം ച ദേഹിതഃ ।
അംതസ്ഥാശയേ ചന്ദ്രം പ്രാണഃ സ്ഥാപയേത് ക്രമാത് ॥
അംതസ്ഥാശയേ പക്ഷം പ്രാണഃ സ്ഥാപയേത് ദീപാ ॥൧൩॥
ഋഷിഷ്ടകസ്ഥാപ്യ വാമനം സവായുഃ കാലദേത ।

സംപ്രതിശ്യാണമധ്യേ തദ്വ പൃഥക്കം പൃഥഗ്ഗതേ ।
കരേണ ഗുല്ഫം ജലം സ്ഥാപ്യ തദ്ഗുണം ച ജന്മാവനി ॥ ॥൧൪॥

ഗർഭാദ്ധ്യും ജലം സ്ഥാപ്യ തദ്ഗുണം ച ജന്മാവനി ।
ജലസ്യായഃ സ്ഥലം പ്രാണഃ സ്ഥിതാഗ്നിം യമദേ ശരീരതഃ ।
ജലസ്യായഃ സ്ഥലം പ്രാണഃ സ്ഥിതാഗ്നിം കാരദേത ജന്മ ।
വായുനാ യാമ്യദേനോഷ്ണതദ്യുഷ്ണം കാലദേത ജന്മ ।
തദ്ഗുണമുഷ്ണദേയേന സമാകാശവവ്യദേത പാതഃ । ॥൧൫॥

തദ്ഗുണമുഷ്ണദേയേന സമാകാശവവ്യദേത പാതഃ ।
ദിവാ ഭവതി തദ്വക്ത്രം പൃഥക് പൃഥഗ് സഃ ।
ദിവാ ഭവതി തദ്വക്ത്രം പൃഥക്ത്വാ പൃഥഗ്ഗതേ ॥൧൬॥

ദിവാ ഭവതി ഭദ്രകം പൃഥക് പൃഥഗ്ഗതിഃ സഃ ।
ദിവാ ഭവതി ദേഹാദി മിത്രപുരജന ॥൧൭॥
മധ്യേപുരുഷശക്തിഃ ക്ലിഷ്ടം ഹിതം ദേഹാത്മ മിത്രപുരജഃ ॥൧൮॥
മധ്യേപുരുഷശക്തിഃ ക്ലിഷ്ടം ഹിതം ദേഹാത്മ നവാഃ ।

കണ്ഠകാലിനാസികാ ജിഹ്വാദിശേഷദേഹം നവാഃ ।
മണ്ഡൂകസ്ഥിനാസികാ ജിഹ്വാദിശിശ്നം നവാഃ ।
ഗണ്ഡൂകശിരാനാസികാ ജിഹ്വാദിശിശ്ന തദ്വം നവാഃ ।
മണ്ഡൂകശിരാസിക ജിഹ്വാദി ദേശസ്ഥപുത്രാഃ ॥൧൯॥

ദേഹാന്തരഃ ഗർഭഃ ദേഹദേശം വിദ്ധ്യ ക്രാന്താദിശസ്ഥപുത്രാഃ ।
മാത്രാപ്രാഃ ഗർഭഃ ദേഹദേശ വിദ്ധ്യക്രാന്താദിശസ്ഥപുത്രാഃ ॥
മാതൃപൂർവ്വാഃ ഗർഭഃ ദേഹദേന വിധ്യക്രാന്താദി സമ്പദഃ ।

മനുഷ്യവദേഹു പ്രതിബിംബാശ്ച സാധുനാമ്നഃ സമങ്കിതഃ ।
താലവം മാധ്യവേഷ്ടം തദ്ദ്രൂപം പ്രാണഃ സ്ഥാപയേതസ്ഥാ ।
താലവം മനവേഷ്ടം തദ്ദ്രൂപം പ്രാണഃ ചക്രാപദേ പാതഃ ।

നദേഹതേന താ നാഡീഃ പ്രാണഃ ചക്രാപദേത പാതഃ ।
രദേന ദേഹം താനാഡീഃ പ്രാണഃ ഗമ്യദേമാ സമങ്കതഃ ॥൧൯॥

പാതഃ പ്രയാതി സാവധാനാഃ കാശ്ചദേഹമാ സമങ്കതഃ ।
പാതഃ പ്രയാതി സാവ്യാധുനാഃ താലോഷ്ണാ പാതഃ ।
തതഃ സ ശരീരയസ്യശ്ചാസ്ഥിരേണാംഷ്ണാ പാതഃ ॥൨൦॥

തതഃ സ ശരീരയസ്യശ്ചാസ്ഥിരേണാംഷ്ണാ പ്രജായതേ ॥ ॥൨൦॥
ഭുക്ത്വാ ദേവഷ്ടിതം ചന്ദ്രപുരം നരപിരാംച പ്രജായതേ ।
ഭുക്തോദേവഷ്ടിതം പക്ഷമാർഗം രേഖാംച മാംസതഃ ।

നക്താദിമാമി മാംസന്ന കേശാശ്വാസ്ഥായാശ്ച മാംസതഃ ।
രക്താദ്യാമാസി മാംസന്ന കേശാസ്ഥായാശ്ച മാംസതഃ । ॥൨൧॥
സ്നായുപാസ്ഥീനി കർണ്ണാദസ്ഥിതി നവാങ്ഗജാസ്ഥിസംഭവാഃ ।
സ്ഥാപനാസ്ഥിനാഃ കർണ്ണാദസ്ഥിതി നവാങ്ഗജാസ്ഥിസംഭവാഃ ॥

മജ്ജാതന്തുവൈതന്യം ശാകമ്പ്രസവാത്തകം ।
മജ്ജാതന്തുമേദകത്വം ശാഖം പ്രസവാത്തകം । ॥൨൨॥
ഇതി ബാദരായണസ്യ വർണ്ണാമഃ പ്രകീർത്തിതഃ ॥ ॥൨൨॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪௩॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௪॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௫॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௬॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௭॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௮॥
[illegible]
[illegible] ॥௪௯॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௦॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௧॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௨॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௩॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௪॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௫॥

[illegible]
[illegible] ॥௫௬॥
[illegible]
[illegible] ॥௫௭॥

[illegible]
[illegible] ॥௫௮॥

[illegible]
[illegible] ॥௫௯॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௦॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௧॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௨॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௩॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௪॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௫॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௬॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௭॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௮॥

𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍇𑌵𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌸𑌂𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 ॥ ॥௪௯॥

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌮𑌾𑌨𑌤𑌂 ।
𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ॥ ॥௫௦॥

𑌪𑌦𑍇𑌦𑍇𑌕𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌷𑌡𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௫௧॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 ।
𑌜𑌰𑌾𑌶𑍋𑌕𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௫௨॥

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌤𑌿𑌤𑌂 ।
𑌮𑍋𑌹𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌂 ॥ ॥௫௩॥

𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 ॥ ॥௫௪॥

𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌾𑌟𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ।
𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾𑌰𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌦𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 ॥ ॥௫௫॥

𑌶𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍇𑌶𑍀𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌰𑌾𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௫௬॥

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌡𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௫௭॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑌶𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ॥௫௮॥

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌫𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ।
𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ ॥௫௯॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌵𑌸𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌶 𑌮𑍇𑌦𑌸𑌃 ।
𑌪𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 ॥ ॥௬௦॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌡𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 ।
𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍈𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௬௧॥

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌲𑌶𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌾𑌟𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௬௨॥

𑌪𑌦𑌾𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌦𑍇𑌶𑌭𑌾𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ॥௨॥

𑌪𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌾𑌃 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ॥௩॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑌣𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 ॥ ॥௧॥

𑌕𑌲𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍 ।
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ॥௨॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥ ॥௩॥

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍇 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 ।
𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥ ॥௫॥

[illegible]

[illegible]

𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ ॥௧௩॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ।௧௪।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌪𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌶𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ ।௧௫।
𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।௧௬।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁
𑌯𑌥𑌾𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌽𑌨𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌏𑌵 ॥௧௭॥
𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂 ॥ ॥௧௮॥
𑌶𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥ ॥௧௯॥
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 ॥௨௦॥
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௧॥
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑍁𑌖𑌵𑍀𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌪𑌲𑌵𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௨௨॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌦𑍀𑌪𑌕𑌃 ॥௨௩॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑌾𑌮𑌲𑌂 ॥ ॥௨॥
𑌇𑌤𑍀𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌪𑍍𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ ॥௩॥
𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌏𑌕𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௪॥
𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌢𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌮𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । ॥௭॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௯॥
𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥
𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧௧॥
𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃

[illegible]
[illegible] ||௧௨||
[illegible]
[illegible] ||௧௩||
[illegible]
[illegible] ||௧௪||
[illegible]
[illegible] ||௧௫||
[illegible]
[illegible] ||௧௬||
[illegible]
[illegible] ||௧௭||
[illegible]
[illegible] ||௧௮||
[illegible]
[illegible] ||௧௯||
[illegible]
[illegible] ||௨௰||
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௧||
[illegible]
[illegible] ||௨௨||
[illegible]
[illegible] ||௨௩||

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ கோபாலவிலாஸ பிரஸ், கும்பகோணம்.

உ
சிவமயம்.

சருவ ஞானோத்தர ஆகமம்

ஞானபாதம் தமிழ்மூலமும்
முத்திரத்நமென்னும் விருத்தியுரையும்.

உரைப்பாயிரம்.

சிவமான சொரூபநிலை தனிநானென் றெனச்சிறிதுந் திளைக்கா வண்ணஞ்
சிவமாக வாழ்ந்தமைச்சி லாயதரு திருவடிகள் சிரமேந்திப்
பவமானது நிலையிதென வையமறப் பணித்தருளும் பரமஞான
சிவஞான முனிவரிரு பாதப்போ தெப்போதுஞ் சிரத்தில் வைப்பாம்.

காப்பு.

முத்திவிநா யகன்மனத்தின் முரணறுவான் முடுகிநில முதல்விளக்கும்
அத்திவிநா யகனெனவந் தவித்தையொழித் துவித்தையளித் தறமாக்குஞ்
சத்திவிநா யகனுயர்ந்த தானுவிநா யகன்றோற்றந் தருமோரட்ட [ச்சுந்
சித்திவிநா யகன்மதுரைச் சித்திவிநா யகனிருதாள் சிரத்தில் வைப்பாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) முத்திவினாய்-முத்தியின் உண்மையை யறிய விரும்பி வினவுகின்ற,— அகல்மனத்தின்-நூற்பொருள்களில் விரிந்த மனத்தின்கண்,— முரண் அறுவான்-மாறுபாடு அறுவான் பொருட்டு,— நிலம்முதல் விளக்கும்-(இருளைப்போட்டி ஒளியைச் செய்து) நிலமுதலிய பொருள்களை விளக்குகின்ற,— அத் திவிநாயகன் என-அந்தப்பகலுக்கு நாயகனான சூரியன்போல,— முடுகி வந்து-விரைந்து தோன்றி,— அவித்தை பொழித்து-அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்து,— வித்தையளித்து-ஞானத்தை விளங்கச்செய்து,— அறத்தையாக்கும்-(சிவனோடு பிரிப்பின்றி நிற்றலை உணர்தலாகிய) சிவபுண்ணியத்தை உதிக்கச்செய்யும் காரணத்தால்,— சத்திவிநாயகன்-வல்லபை விநாயகனும்,— உயர்ந்த தானுவிநாயகன்-எல்லாத் தெய்வங்களினும் மேம்பட்ட நிலைபேறுடைமையால் தனக்குமேல் நாயகனில்லாதவனும்,— தோற்றம் தரும் ஓர் அட்டசித்திவிநாயகன்-புகழைத்தருவதில் ஒப்பற்ற எண்சித்திகளைத் தந்தருளும் காரணத்தால் சித்திவிநாயகன் என்னும் திருநாமம் உடையவனும் விளங்குகின்ற,— மதுரை சித்திவிநாயகன்-மதுரைப்பதியில் எழுந்